

Arrest

nr. 148 418 van 23 juni 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 4 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 mei 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 13 februari 2006 een asielaanvraag in en verklaarde dat hij O.T. heet, de Russische nationaliteit heeft, geboren is te Grozny en op 10 februari 2006 België is binnengekomen zonder enig identiteitsdocument.

Op 25 februari 2006, naar aanleiding van een politiecontrole, werd een PV opgemaakt voor winkeldiefstal door verzoeker.

Op 1 juni 2006 werd verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Brugge.

Op 3 juli 2006 heeft de gemachtigde van de minister aan de procureur des Konings te Brugge een advies gevraagd over het treffen van een verwijderingsmaatregel uit België nadat verzoeker zijn straf heeft uitgezeten.

Op 6 juli 2006 adviseerde de procureur des Konings te Brugge om verzoeker, gelet op de gepleegde feiten uit het land te verwijderen.

Op 18 augustus 2006 werd, in antwoord op de asielaanvraag, de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende tegen deze beslissing een dringend beroep in bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna verkort: de commissaris-generaal).

Op 28 september 2006 werd verzoeker overgedragen door de Nederlandse autoriteiten in het kader van de Dublin-verordening 343/2003.

Op 26 oktober 2006 bevestigde de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van verblijf.

Op 21 maart 2007 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet).

Op 2 augustus 2007, naar aanleiding van een politiecontrole, werd een PV opgemaakt voor winkeldiefstal door verzoeker.

Op 19 juni 2008 werd de verblijfsmachtigingsaanvraag van 21 maart 2007 zonder voorwerp verklaard.

Op 28 juni 2010 werd verzoeker overgedragen door de Britse autoriteiten in het kader van de Dublin-verordening 343/2003.

Op 6 september 2010 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Hij legde een Oekraïens paspoort voor, uitgegeven op 30 november 2004 en geldig tot 30 november 2014 waaruit blijkt dat hij O.D. heet.

Op 3 december 2010 werd de verblijfsmachtigingsaanvraag van 6 september 2010 ontvankelijk verklaard en werd verzoeker in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 23 mei 2012 adviseerde de ambtenaar-geneesheer dat uit de beschikbare medische gegevens geen actuele aandoening blijkt die een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is en dat er derhalve vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Op 24 mei 2012 werd de verblijfsmachtigingsaanvraag van 6 september 2010 ongegrond verklaard. Deze beslissing is de eerste bestreden beslissing die verzoeker ter kennis werd gebracht op 4 juni 2012 en is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.09.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door: O.D.

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (...) aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 03.12.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (...) te bekomen.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur (waarvan kopie in gesloten omslag in bijlage) blijkt het volgende: "Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Derhalve kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Op dezelfde datum werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing, die verzoeker ter kennis werd gebracht op 4 juni 2012 en die is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 24 mei 2012 wordt aan O.D.

(...)

het bevel gegeven om uiterlijk op 05 juli 2012 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (artikel 7, alinea 1,2° van de Wet van 15 december 1980.

Indien het bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

Op 6 juli 2012 werd verzoeker de beslissing ter kennis gebracht houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering.

Op 13 juli 2012 is verzoeker teruggekeerd naar Kiev.

Op 13 maart 2015 heeft verzoeker een nieuwe asielaanvraag ingediend.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve wordt een exceptie van gebrek aan belang aangevoerd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de

verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 13 juli 2012 zonder verzet is vertrokken naar Kiev, waarbij wordt vermeld dat hij zelf het vliegtuigticket heeft gekocht. Door zijn terugkeer heeft het bevel om het grondgebied te verlaten volledige uitwerking gekregen en geeft hij niet langer blijk van het rechtens vereiste belang bij het beroep tegen de beslissing waarbij de verblijfsmachtigingsaanvraag werd geweigerd.

Ter zitting poneert de advocaat van verzoeker dat hij zijn belang behoudt want indien het bevel blijft bestaan en er komt een nieuw bevel in het kader van een eventueel afgewezen asielaanvraag riskeert hij een inreisverbod. Dergelijke toelichting doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling dat het bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer is verdwenen door de terugkeer van verzoeker. Verzoekers toelichting laat verder niet toe het rechtens vereiste belang te bepalen bij het beroep.

De Raad stelt ambtshalve vast dat het beroep onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting drieëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS